

יכולתי מיד לזרוק אותו, אבל ראיתי גם את הצד האנושי בנושא. התלוננתי במיסטרה, שגבתה עדויות, והסברתי לבחור שאיני יכול להשאירו בעבודה. ניסיתי לעזור לו לפחות לקבל את הכסף בחזרה, כדי שלא יצא מופסד גם בנושא זה. למה בכלל הייתי צריך להתערב? "

טוען בוצר: "הוא לא התאים לעבודה, והמיקרה יצר אווירה לא טובה במשרד. וזו הסיבה האמיתית לפיטוריו".
יזמה פרטית. סמנכ"ל החברה הכחיש מכל וכל כאילו ידע על החיטוט בחפציו האישיים של דויד. מזכירתו, ליליאן סרוסי, הודתה כי חיפשה משהו, אך לא היו אלה מיסמכים. "באחד הימים הביא אלי דואר ביקשתי ממנו לפתוח את המעטפות. מש' החזיר לי את המכתבים, נוכחתי לדעת שחסרה מעטפה אחת. אבל הוא הכחיש שלקח אותה.

"לקחתי מזכירה נוספת, ופתחתי את המגירה אצלו, לבדוק אם המעטפה שם. מצאתי תיק במגירה ופתחתי אותו. לא מצאתי בפנים את המעטפה שהיפשת".
 ככל מיקרה, טוענת ליליאן, לא ידע הסמנכ"ל על כך, והדבר נעשה ביוזמתה הפרטית. בינתיים נשאר דויד שטיינמץ ללא עבודה, וגם את כספו אינו בטוח שיקבל. המיפשת אמר להיפתח בחודש אגוסט, ודויד מס' תובב בינתיים ומחפש מקום עבודה חדש. "אני יודע שעשיתי טעות", אמר, "אבל

והחתיכות, אבל בעיקר באים להיראות. גם המחיר הוא שונה. בעוד שבחנות הסמוכה לדיזנגוף סנטר, בוטחן, בכיכר דיזנגוף עצמה, או במעדני חמר, בקירבה קרן-הרחובות דיזנגוף-פרישמן, אפשר לרכוש את היוזון המחלף ב-145 לירות, ובשק"ם ב-128 לירות, הרי שבקבוק ויסקי עם אווירה — ואותו אפשר להשיג רק בדרגסטור מיספר 1 — עולה 155 לירות. **בלי אף מורם.** ז'אן פייר קון, בעל ה-מקום (33), נולד בליון, העיר השנייה בגודל לה בצרפת. מיפשתו היא אחת המיפשות הידועות בעולם האופנה. רשת-החנויות שלהם, שלושת האג'ים, מספקת בדים ל-בתי-אופנה של איב סאן-לורן, וכריסטיאן דיור.

ז'אן, גבר מלא, בעל פנים נעימות

המיסעדה פתוחה יומיים עד אחת בלילה, האופנה עד שמונה, ויתר המחלקות, כולל תמרוקים ומעדניה, עד אחת-עשרה, כולל מוצאי-שבת.

לא רק הכסף הוא גורם-מיכה לחוגי הסנובה. אשה המוכנה להוציא על שמלה 4000 לירות ועל חולצה לערב 900 לירות או גבר הקונה מיכנסיים ב-600 לירות ועניבה ב-400 לירות, או מתנה כמו חולץ-פקקים עם ואקום ב-500 לירות, ומראה עם שעון ב-1200 לירות, יודעים לאן הם באים. מה הסוד? מסתבר שלבעלי הדרגס-טור יש שיטת-מכירה שאינה ידועה בארץ, וחווה, כך הדליפה אחת המוכרות, יש מחשב, הכולל את שמות כל הקליינטים הקבועים, הכתובות ומיספרי-הטלפונים

יום קון ואשתו אן לא מרימים אף

שלהם, מידותיהם וסוג האופנה האהוב עליהם. כשמגיעה קולקציה חדשה מודיעים לקליינט מראש, וכך קורה שבאוגוסט, למשל, כבר מתחללת כל כמות הפרוות ובגדי-החורף.

אומר ז'אן פייר: "כאן אפשר לקנות בסטייל. אני לא אומר שכל אחד חייב לקנות. מי שיכול להרשות לעצמו — שישלם, ומי שלא יכול — שיבוא להסתכל."

מישפט

הבעל דרש מזונות

היא איימה עדין בפסביו-מיטבה, והוא דרש שתשגם לו דמי-מזונות

האם זכאי גבר בן 35, בריא וחסון, לדמי-מזונות מאשתו בת ה-45, המטופלת בשישה ילדים?

תביעה מוזרה כזאת, שאין לה כל סימוכין בדיני ישראל, נתבררה בבית-המשפט הי-מחוזי בתל-אביב, לפני השופט שילה. בני הזוג אינם ישראלים. שניהם ילידי ארצות-הברית, שנולדו להורים פרוטס-טנטיים, ומעולם לא עברו הליך של גיור. לכן הם נחשבים בישראל כשייכים לעדה הדתית הפרוטסטנטית.

מכיוון שעדה זו אינה מוכרת כעדה דתית על פי החוק בישראל, הסמכות לדון בר-גירושיהם בתונה לבית-המשפט, שאותו יכמיך נשיא בית-המשפט העליון לדון בעניין, לפי חוק שיפוט בענייני נישואין (תיקרים מיוחדים) תשכ"ט.

הזכות לשלם. נשיא בית-המשפט הי-עליון הסמיך את בית-המשפט המחוזי בתל-אביב לדון בתביעה, והחוק החל עליה אינו חוק מדינת ישראל, אלא חוק מדינת מרילנד שבארצות-הברית. מקום נישואיהם של הצדדים.

עד שנת 1975 קבעו חוקי מדינת מרי-לנד כי בעת גירושיהן אפשר לפסוק מזון נוח לאשה. אולם ב-1975 שונה החוק, ונאמר כי "במיקרים של גירושיהן, יכולים להיפסק דמי-מזונות לכל אחד מבני-הזוג". אומרת עורכת-הדין היפה, אורה מר (מתחרז עם נר): "אחד מהשיגים הגדולים של הליגת לזכויות האשה בארצות-הברית הוא זכותה של האשה לשלם מזונות לבעלה."

(המשך בעמוד 64)

שהחיוך אינו סר מהן, מאס בכספו של אביו ועלה לארץ לפני שבע שנים עם אשתו הנאה, אנני, ושלושת ילדיהם בני השבע, והשנה.

את דרכו ההל כמחסנאי פשוט במשבור לצרכן באלנבי, קידומו נעצר ביגלל אופיו העצמאי והוסר שליטתו בעברית, והוא עבר לניהול חנות לבגדים בכפר-שמריהו. חסך קצת כסף וקנה את החנות שממול, וחנות בכיכר-אתרים. לרשת החנויות קרא כל חווה ואדם, כשחלומה הגדול היה ליצור משהו בעל אופי צרפתי. הוא התגשם בדמותו של הדרגסטור מיספר 1.

תיכונן ובניית המקום נמשכו תשעה חודשים, כבריאת ילד, והשתתפו בהם עולים חדשים: הבעלים מצרפת; הנגר, הארכיטקט ואישה-הוילונות מאורוגוואי; הצעיר, שצייר את ציורי התיקרה בנוסח בל-אפוק, מרומניה, והשותף — מתורכיה. ז'אן פייר ומיפשתו גרים היום בוויילה בהרצליה-פיתוח, ומעבירים את זמנם בין שלוש החנויות.

מספרת לילי פופ (40), מנהלת מחלקת האופנה בחנות: "הם זוג סימפטי, ולמרות כל הוהר מסביבם, הם לא מרימים את האף, וכימעט שלא רואים אותם במסיבות החברה הנוצצת בכפר-שמריהו."

מחשב הסנובה. ז'אן מסביר מדוע אצלו קצת יותר יקר: "לא כל אחד יכול לבוא לקנות אצלנו, יש לנו מאות קליינטים קבועים, מכפר-שמריהו, והם לא עושים חשבון אם להוציא מאה לירות יותר או מאה לירות פחות, כי הם יודעים שאצלנו יקבלו את היחס שהם מצפים לו."

הבעלים גם אינם מעוניינים ב-סתם אנשים לא-מתאימים. שיקלקלו את אווירה המקום. לכן אין הם מוכרים שם תקליטים, למשל.

אומר סמי דינר (25) השותף בעסק: "אלינו בא סוג מסויים של אנשים, היכור לים לקנות חליפה ב-5000 לירות, והם יודעים כי הם מקבלים את התמורה המלאה לכספם."

בוקמת המיסעדה שלמעלה, הנקראת בל-אפוק (תקופת הכובעים בעלי-הנוצה, 1919-30), האווירה חגיגית, צבעים כהים ההולמים את כל האנשים, בלונדים ושחר-רים, יש הרבה מראות, היוצרות אווירה חגיגית, ואנשים באים לשם כדי לראות ולהיראות. בלי להזין את הראש אפשר בדיסקרטיות, לראות את כולם. נשים נר-אות יפה יותר בתאורה האינטימית.

שותף דינר וידידה סוג מסויים של אנשים

לא חשבתי על זה באותו רגע ואני מצטער על כך, אך מרגיז אותי שהבטיחו לי דברים, ולא קיימו אותם, ובגלל זה אני במצב הזה היום."

תל-אביב

יוזון המהלך במרוגים

הכסף, אינו חשוב

למי שיש לו

העיקר זה האווירה

אפשר להיכנס לחנות-מכולת או לסופר-מרקט, ולקנות בקבוק ויסקי. אבל את אותו הבקבוק אפשר לקנות גם בדרגסטור החודש, דרגסטור מיספר 1, אשר בדיזנגוף סנטר. ההבדל הוא לא בטעם של הוויסקי המייובא, ההבדל הוא באיך קונים, ובכמה משלמים.

סביב בקבוק הג'וני ווקר יש אווירה, מוכרות-החתיכות, מוסיקת-רקע, תפאורה על גבול הקיטש הנוצץ. במקום שורצים חתי-כים וחתיכות, הבאים לראות את החתיכים

זכוכית כלי בית כלי עץ מפות שטיחי קש מוצרי קש קרמיקה אופנה ואביזרי אופנה מוצרי נוי צעצועים

ת"א קלאס דיזנגוף 224 ירושלים קלאס בגאנו הרצוג 61